

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoE/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123358388
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123358388.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci výkonu rozhodnutia o výchove dieťaťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako povinná, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, oprávnený (otec): C. D. B., E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, G. G., zastúpený splnomocneným zástupcom: Mgr. Matej Makovník, advokát, so sídlom Kláry Jarunkovej 4, Banská Bystrica, proti povinnej (matka): H. I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, G. G., zastúpená splnomocneným zástupcom: MÉSZÁROS BARIAKOVÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 344/23, Zvolen, IČO: 52 488 047, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32Em/4/2023-261 zo dňa 6. februára 2025, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu týkajúce sa výrokov I. a II. **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie, ďalej aj ako okresný súd, uznesením č. k. 32Em/4/2023-261 zo dňa 6. februára 2025 takto rozhodol:

I. Súd výkon rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, spis. zn. 32P/82/2021-482 zo dňa 25.11.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, spis. zn. 17CoP/13/2023-604 zo dňa 21.06.2023, právoplatného dňa 27.06.2023 a vykonateľného dňa 27.06.2023 v časti styku oprávneného s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX vyhlasuje za neprípustný.

II. Súd konanie o výkon rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, spis. zn. 32P/82/2021-482 zo dňa 25.11.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, spis. zn. 17CoP/13/2023-604 zo dňa 21.06.2023, právoplatného dňa 27.06.2023 a vykonateľného dňa 27.06.2023 v časti styku oprávneného s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX zastavuje.

III. Súd konanie o výkon rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, spis. zn. 32P/82/2021-482 zo dňa 25.11.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, spis. zn. 17CoP/13/2023-604 zo dňa 21.06.2023, právoplatného dňa 27.06.2023 a vykonateľného dňa 27.06.2023 v časti informačnej povinnosti povinnej zastavuje.

2. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. 1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený (ďalej len „otec“) návrhom podaným dňa 18.07.2023 sa domáha výkonu rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/82/2021 zo dňa 21.11.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/13/2023 zo dňa 21.06.2023, ktorým bol upravený styk otca s maloletou na každý páry kalendárny týždeň v roku vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň v roku v sobotu od 09.00 hod. do 18.00 hod. a uložená povinnosť povinnej (ďalej len „matka“) poskytovať mu informácie o zdravotnom stave maloletej, školských výsledkoch a všetkých dôležitých skutočnostiach týkajúcich sa maloletej, vždy posledný deň v mesiaci, elektronicky. 1.2 Okresný súd v konaní uznesením č. k. 32Em/4/2023-113 zo dňa 26.01.2024 nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/82/2021-482 zo

dňa 25.11.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17CoP/13/2023-604 zo dňa 21.03.2023, právoplatného dňa 27.06.2023 a vykonateľného dňa 27.06.2023 a zároveň maloletej a jej rodičom uložil povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica dvakrát do mesiaca po dobu troch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2024. Dôvodom vydania rozhodnutia bolo, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, t.j. styk otca s maloletou sa v zmysle súdneho rozhodnutia nerealizuje. Rovnako matka v súdom stanovených lehotách si neplní informačnú povinnosť v rozsahu stanovenom v súdom rozhodnutí. Zhodnými vyjadreniami otca a matky mal za preukázané, že ich rodičovský vzťah je narušený, ohľadom dieťaťa nekomunikujú. Matka dostatočne nemotivuje maloletú k styku s otcom a otec nezmenil svoj prístup k maloletej, výsledkom čoho je odmietanie styku maloletej s otcom v súdom stanovenom rozsahu. Účelnosť nariadenia odborného poradenstva videl súd v tom, že po prvom informatívnom stretnutí sa začal realizovať styk otca s maloletou, aj keď nie v rozsahu stanovenom súdnym rozhodnutím ale nastal posun tak na strane rodičov, ale aj maloletej pri realizácii styku otca s maloletou. Ďalej sa oboznámil so správou z odborného poradenstva z 26.08.2024, v ktorej bolo konštatované, že opakovane realizovaný poradenský proces nevedol k pozitívnym zmenám a k náprave vzťahov v rodine. Konzultácie v dyadickej forme mali zo strany maloletej smerom k otcovi obviňujúci charakter, maloletá popisovala veci z minulosti, ktoré sa stali medzi ňou a otcom a ktoré vnímala negatívne. Smerom k otcovi viackrát vyslovila požiadavku, aby za ňou nechodil a k otcovi vyjadrovala svoju nedôveru. Otec smerom k maloletej vyjadroval záujem hľadať témy na rozvinutie rozhovoru, maloletá odpovedala stroho a podráždene. V závere správy bolo uvedené, že poradensko-psychologickými prostriedkami nie je možné dospieť k úprave vzťahov a obnove kontaktu otca s maloletou, nakoľko Referát poradensko-psychologických služieb nedisponuje poradenskými psychológmi, ktorí vykonávajú poradenstvo, nie terapiu. Pri rozhodovaní tiež konštatoval vyjadrenie otca zo dňa 23.09.2024, vyjadrenie matky zo dňa 06.02.2025, vyjadrenie oboch rodičov a kolízneho opatrovníka na pojednávaní. Dňa 06.02.2025 súd vykonal pohovor s maloletou.

1.3 Podľa súdu v danej veci na návrh otca prebieha konanie o nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia v časti jeho úpravy styku s maloletou a informačnej povinnosti matky. V prejednávanej veci nariadil výkon rozhodnutia a zároveň uložil maloletej a rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu po dobu 3 mesiacov. Zo strany účastníkov konania nariadené odborné poradenstvo bolo rešpektované, súdu bola doručená správa, z ktorej vyplýva negatívny postoj maloletej k otcovi. Maloletá pred opatrovníkom vyjadrila svoju vôľu a nezaujem stretávať sa s otcom. Rovnako opakovane pred súdom (v rámci pojednávania dňa 06.02.2025) prejavila svoju vôľu nestretávať sa s otcom. Maloletá je vo veku 14 rokov, kedy vzhľadom na vek, vyspelosť maloletej je potrebné rešpektovať jej vôľu. Z článku 8 Dohovoru vyplýva pre vnútroštátne orgány pozitívny záväzok konať tak, aby umožnili rozvoj preukázateľného a existujúceho rodinného puta. Mali by prijať všetky vhodné opatrenia, ktoré od nich možno a vzhľadom na okolnosti toho-ktorého prípadu rozumne očakávať za účelom umožnenia styku rodiča s dieťaťom (napr. Nuutinen proti Fínsku). Povinnosť štátnych orgánov prijať také opatrenia, ktoré umožnia kontakt rodiča s dieťaťom, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti, však nie je absolútna a porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb predstavuje dôležitý faktor. Štátne orgány síce majú vyvíjať snahu, aby tejto spolupráci napomohli, ale ich povinnosť uložiť donucovacie prostriedky nemôže byť neobmedzená. Musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa a jeho práva, ktoré mu priznáva článok 8 Dohovoru. Najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na osobnej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča, čo vyplýva z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

1.4 Podľa súdu ust. § 390 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“ umožňuje súdu výkon rozhodnutia vyhlásiť za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať. Dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať, môže ale spočívať v rôznych okolnostiach. V danom prípade od vzniku exekučného titulu došlo k zmene veku maloletej. Jej postoj vo veku 14 rokov je jednoznačný, konsenzuálny v priebehu celého konania. Zo strany súdu boli vyčerpané všetky možnosti k nadviazaniu vzťahu otca s maloletou, ktoré boli neúspešné. Vzhľadom na vek maloletej, jej jednoznačný postoj k nerealizácii styku s otcom z dôvodov spôsobených jej otcom, na ktorých už v základnom konaní poukazoval znalec (Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/13/2023-604 zo dňa 21.06.2023 vyplynulo, že v správaní matky nebolo vidieť snahu motivovať maloletú na styk s otcom a na strane otca zase bolo vidno snahu obnoviť vzťah s maloletou, avšak tiež musí zväžiť svoje správanie a výchovné metódy vo vzťahu k maloletej keď vidí, že tieto maloletej nerobia dobre a dostali sa až do takého stavu, že maloletá začala kontakt s ním odmieťať) dospel k záveru, že v danom prípade záujem maloletej prevážil nad právom otca. Výkon rozhodnutia preto v zmysle § 390 ods. 1 písm. c/ CMP vyhlásil za neprípustný a v časti úpravy styku oprávneného s maloletou konanie

zastavil. 1.5 V časti, v ktorej sa otec domáhal výkonu rozhodnutia týkajúceho sa informačnej povinnosti matky, súd mal za preukázané, že po nariadení výkonu rozhodnutia si matka svoju povinnosť plní, a preto podľa § 390 ods. 1 písm. e/ CMP konanie v tejto časti zastavil. V tejto súvislosti uviedol, že z predložených správ tak otca ako aj matky vyplýva, že sú jasné, zrozumiteľné a po posúdení obsahu súdom dostatočné.

1.6 O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP z dôvodu, že na aplikáciu iného zákonného ustanovenia neboli splnené podmienky.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie zo dňa 13.05.2025, a to do výrokov I. a II.

2.1 Otec v odvolaní a to bode A. označenom „K dôvodom vyhlásenia výkonu rozhodnutia za neprípustný a náležite zistenému skutkovému stavu“ uviedol, že súd sa obmedzil len na strohé konštatovanie negatívneho názoru maloletej a konštatovanie, že od rozhodnutia o úprave styku je o rok staršia. Vytykal súdu, že neskúmal príčiny negatívneho názoru maloletej, neskúmal konanie matky, či to nie je práve rodič, ktorému je dieťa zverené, ktorý negatívne vplyva na maloletú a významným spôsobom ovplyvňuje jej negatívny postoj k otcovi a jeho rodine, a to napriek tomu, že absenciu pozitívneho vplyvu na maloletú konštatoval v konaní o úprave styku tak okresný, ako aj krajský súd a na konanie matky smerujúce k zamedzeniu styku maloletej a otca opakovane i v tomto konaní poukazuje aj otec. Súd rovnako nezobral do úvahy, že na návrh matky doložený trestným oznámením o údajných incidentoch maloletej a otca prvostupňový súd uznesením č. k. 32P/82/2021-108 zo dňa 26.07.2021 dočasne zakázal styk otca s maloletou, ktoré bolo konečným rozhodnutím, záznamom zo dňa 24.03.2022 odložené Okresným úradom Banská Bystrica s odôvodnením, že matkou a maloletou opisované skutočnosti neodôvodňovali trestné konanie ani začaté konanie o priestupku, a ani postúpenie veci podľa § 71 zákona o priestupkoch. Napriek tomu, že dňa 24.03.2022 mal súd za preukázané, že nariadené neodkladné opatrenie je nedôvodné a má podaný návrh na jeho zrušenie, toto bolo zrušené až rozhodnutím krajského súdu vo veci samej zo dňa 21.06.2023. Takmer 2 roky bola maloletá výlučne s matkou a pod jej vplyvom. Predtým existujúci pozitívny vzťah maloletej a otca, opakovane konštatovaný i znalcami, bol extrémne dlhým odlúčením narušený a možno i nezvratne poškodený. Snahu matky zabrániť styku otca a maloletej demonštruje, okrem iného, aj návrh podaný dňa 18.12.2024 vo veci samej, ktorým sa opätovne účelovo domáha zákazu styku otca s maloletou a zároveň nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd styk otca s maloletou zakázal. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol prvostupňovým súdom zamietnutý ako nedôvodný, čo potvrdil aj odvolací súd. Krajne negatívny postoj matky nevyhnutne preberá i maloletá, ktorá je od júla 2021 (nariadenia neodkladného opatrenia) výlučne s matkou. Maloletá akúkoľvek okolnosť súvisiacu s otcom, i pozitívnu, vyhodnocuje negatívne. Uvedené zachytáva i správa z poradensko-psychologického procesu zo dňa 26.08.2024. Rovnako to potvrdzuje i znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria H. J. G. v znaleckom posudku č. 230/2021. Vzhľadom na uvedené sa podľa otca súd mal zaoberať skutočnosťou, či momentálne tvrdenia maloletej nie sú výsledkom jej manipulácie zo strany matky a jej rodiny. Takýto názor maloletej nemožno považovať za názor dieťaťa, ale ako to uviedol znalec – „želanía osôb, na ktoré je aktuálne citovo naviazaná“. Neobstojí ani tvrdenie súdu „jednoznačný postoj k nerealizácii styku s otcom, z dôvodov spôsobených jej otcom“, za situácie, keďže sa styk otca s maloletou nererealizoval. Do 21.05.2021 sa styk realizoval aj nad rámec súdom stanoveného rozsahu z vlastnej iniciatívy maloletej. Uvedené nasvedčuje, že názor maloletej nie je dlhodobou konzistentný, ale naopak krátkodobý, výlučne negatívny postoj maloletej (ku všetkému vzťahujúcemu sa k otcovi, k minulým pozitívnym zážitkom s otcom, k rodine otca – starým rodičom zo strany otca a pod.) nekorešponduje s predošlým dlhodobým kladným vzťahom k otcovi (vyplývajúcim aj z viacerých znaleckých posudkov, ako aj predchádzajúcich výpovedí samotnej matky). Navyiac by bolo veľmi nežiadúcim precedensom, ak samotné nerešpektovanie právoplatného rozhodnutia súdu matkou a dôvodná domnienka ovplyvnenia postoja maloletej matkou, s ktorou bola, v zásade výlučne, maloletá za ostatné 4 roky, postačí k zastaveniu výkonu rozhodnutia.

2.2 V rámci bodu B. odvolania označenému „K využitiu všetkých dostupných a účelných opatrení súdom“ otec uviedol, že v konaní o výkon rozhodnutia sa súd obmedzil na jedno opatrenie (v rozsahu 4 sedení na Referáte poradensko-psychologických služieb, z toho 2 sedenia otca a maloletej), hoc opatrenie nedosiahlo želaný výsledok a styk sa počas celého výkonu rozhodnutia nerealizoval prakticky vôbec. Neobstojí podľa neho tvrdenie súdu, že boli vyčerpané všetky možnosti k nadviazaniu vzťahu otca s maloletou, ktoré neboli úspešné. Súd nevyužil možnosť pokračovať v psychologickom poradenstve ako ani ďalšie opatrenia napr. uloženie pokuty, zastavenie výplaty prídavku na dieťa, upozornenie na možnosť zverenia maloletého dieťaťa otcovi do jeho osobnej starostlivosti, upozornenie na možnosť vznesenia obvinenia matke pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Aj z judikatúry ESLP vyplýva, že vnútroštátne súdy sa majú primárne zamerať na zmiernenie konfliktu medzi rodičmi a využiť na to všetky dostupné nástroje. V prípade, že povinný rodič neplní povinnosť stanovenú súdnym rozhodnutím z dôvodu negatívneho

postoja samotného maloletého dieťaťa, pričom súd nebude mať vykonaným dokazovaním preukázané, že by príčinou jeho negatívneho postoja bolo správanie či úmyselné ovplyvňovanie zo strany matky, až vtedy je možné a nutné považovať použitie donucovacích opatrení za kontraproduktívne z dôvodu, že by mohlo viesť k ešte väčšej degradácii vzťahov medzi maloletým dieťaťom a otcom. Popísaný skutkový stav je v prísnom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, odporuje aj záverom znaleckého posudku č. 22/2022 (znalkyňa uviedla, že je žiaduce obnovenie stretávania otca s maloletou, pretože negatívny vzťah maloletej s otcom zostane maloletou vnímaný tak ako ho má doteraz zažitý, čo môže mať dopad na jej vzťah v adolescencii a dospelosti).

2.3 Vzhľadom na uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa otca vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, § 62 ods. 1 CMP). Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výrokoch I. a II. zrušil, zaujal záväzný právny názor a konajúci prvostupňový súd zaviazal pokračovať v konaní o výkon rozhodnutia v časti styku otca s maloletou.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 15.05.2025 uviedol, že súd prvej inštancie podrobne zhodnotil pomery na strane rodičov a tiež na strane maloletej, pričom maloletá bola v konaní súdom vypočutá. Súd prihliadal na stanovisko dieťaťa, ktoré má participačné právo v konaní a ktoré vo veku 15 rokov vie prezentovať svoje prežívanie. Maloletá je pod dohľadom odborníkov, prebieha u nej psychoterapia, ktorá má v súčasnosti pozitívny vplyv na prežívanie maloletej. Z uvedeného dôvodu s poukazom na výpoveď maloletej odporučil uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

4. Matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 02.07.2025 žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil. Podľa nej bolo doterajším priebehom konania nespochybniteľne zistené a preukázané, že odpor maloletej voči otcovi a skutočnosť, že nerealizuje s otcom styk s ohľadom na jej postoj k otcovi zistený dvoma výsluchmi konajúcej sudkyne v konaní je presne tým dôvodom, pre ktorý je tak, ako to správne súd vyhodnotil, výkon rozhodnutia neprípustný. Maloletá je vo veku, kedy sa vie rozhodovať sama a v jej veku a rozumovej vyspelosti nie je ani objektívne možné, aby matka zabezpečila realizáciu styku maloletej s otcom. V septembri maloletá nastúpi na strednú školu a ako súd zistil aj konštatoval už celé roky jej jej postoj jednoznačný, nemeniteľný aj nemenný počas celého konania ako aj pred ním. Matka nesúhlasila s tvrdením otca, že by v konaní bol jedinou konštatovanou zmenou pomerov na strane maloletej jej vek. Súd v súvislosti s obligatórnym posudzovaním, či sú tu také porušenia povinnosti povinného rodiča, ktoré by odôvodňovali jeho iný možný postup, vypočul maloletú dvakrát a to pred nariadením výkonu rozhodnutia aj po jeho nariadení. Z vyjadrení konajúcej sudkyne je zrejmé, že maloletá veľmi zle až s odporom reagovala na prítomnosť otca a to potom keď pri jej druhom výsluchu privolala do miestnosti aj samotného otca. Je preto nemysliteľné, aby za zistených skutkových okolností vyplynutých z dokazovania bola matka akokoľvek nútená činiť to, čo s ohľadom na vek a postoj maloletej k otcovi nemá žiadnu možnosť ovplyvniť a to s prihliadnutím na to, že psychológovia nedokázali primknúť maloletú k realizácii styku v zmysle súdnych rozhodnutí. Podľa matky je nepochybné, že otec mal dlhodobo nevhodné správanie k maloletej, ktoré okrem orgánov činných v trestnom konaní boli komunikované pred všetkými subjektmi, ktoré sa na riešení problému rodiny zúčastňovali. Popieranie skutku otcom, ktorým sa zaoberala polícia len umocňuje negativistický postoj maloletej k otcovi čo je tiež dôvodom pre ktoré maloletá s otcom styk nerealizuje. Otec maloletú zbil, nebol za to nijako postihnutý a roky na to, že nebol postihnutý poukazuje čo však neznamena, že to nemá žiadny vplyv na jej rozhodnutie s otcom styk nerealizovať, ba práve naopak. Otec zavádza, že by mal byť jeho vzťah k maloletej hodnotený ako pozitívny, pretože toto bolo už skutočne dávno, práve naopak každý neskorší posudok viac a naliehavejšie upozorňoval na riziká výchovného prístupu otca k maloletej a na možné negatívne následky správania sa otca k maloletej, ktoré žiaľ nastali a poškodili zdravé psychické prežívanie maloletej. K poukázaniu otca na znalecký posudok MUDr. Bullovej treba uviesť, že bol v tom istom konaní prelomený a spochybnený závermi iného znalca.

5. Otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike zo dňa 09.07.2025 (reakcii na vyjadrenie kolízneho opatrovníka) uviedol, že vzhľadom na jeho nové skutkové tvrdenie („maloletá je pod dohľadom odborníkov, prebieha u nej psychoterapia, ktorá má v súčasnosti pozitívny vplyv na prežívanie maloletej“) ho požiadal o dodatočné vysvetlenie a doloženie skutkových okolností, na základe ktorých citované tvrdenie uviedol. Napriek opakovanej žiadosti konkrétne skutkové okolnosti kolízny opatrovník neuviedol. Vzhľadom na uvedené možno vysloviť pochybnosť o správnosti a objektívnosti uvedeného tvrdenia. Otec nemá vedomosť, že by konajúci prvostupňový súd skúmal a hodnotil vplyv psychoterapie E. E. a H. K. na maloletú vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matky vo veci starostlivosti súdu o maloletú. Naopak, Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 16.01.2025 sp. zn. 32P/192/2024 návrh matky zamietol. Na záver otec poznamenal, že v období mesiacov marec, apríl, máj a jún (kontakt ponechaný na vôli matky a maloletej) nedošlo k žiadnemu

kontaktoval, a to ani prostredníctvom telefónu, mailu maloletej a otca, vrátane všetkých členov rodiny otca, starých rodičov, bratancov a podobne.

6. Kolízny opatrovník duplikate zo dňa 14.07.2025 (reakcii na repliku otca) uviedol, že otec elektronicky kontaktoval s tým, aby mu predložil doklady z ktorých vychádzal pri svojom vyjadrení. Úrad trvá na svojom vyjadrení k odvolaniu otca s tým, že súd prvej inštancie podrobne zhodnotil pomery na strane rodičov a maloletej. Maloletá bola súdom opakovane vypočutá v predmetnom konaní a je nesporné, že vo veku 15 má maloletá právo vyjadriť svoj názor. Dieťa má participačné právo v konaní, pričom stretávanie s otcom dlhodobo odmieta a násilné trvanie na výkone rozhodnutia by mohlo len traumatizujúco vplyvať na maloletú. Napriek námietkam otca zotrval na svojom návrhu.

7. Otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike (reakcii na vyjadrenie matky zo dňa 31.07.2025) uviedol, že prvostupňový súd opomenul sa vysporiadať s vlastnými skutkovými a právnymi závermi ako i so závermi krajského súdu. Rovnako aj so závermi znaleckého posudku č. 230/2021 H. J. G. a znaleckého posudku E. H., ktoré vychádzajú z rozsiahleho skúmania osobnosti matky, otca, maloletej, ich vzájomného vzťahu a následného odborného hodnotenia, neboli prekonané iným, novším znaleckým posudkom. Zbral v úvahu ako jediný relevantný skutkový záver z krátkého výsluchu maloletej a jej vyjadrenia negatívneho postoja k otcovi, to všetko bez toho, aby akokoľvek skúmal príčiny odmietania otca zo strany dieťaťa a skúmal možný otcom opakovane tvrdený vplyv matky (tak ako to konštatuje Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 12CoP/56/2025 z 27.03.2025 o zamietnutí neodkladného opatrenia). Tvrdenie matky, že otec zavádza, že by mal byť jeho vzťah hodnotený ako pozitívny pretože toto bolo skúmané dávno nevyplýva zo žiadneho znaleckého dokazovania. O objektívnosti správ E. E. a H. K. možno pochybovať. Práve naopak nebolo vykonané žiadne dokazovanie, z ktorého by bolo možné objektivizovať príčiny negatívneho postoja maloletej a príčiny zhoršeného psychického stavu maloletej. Vzťah otca a maloletej bol v priebehu rokov opakovane skúmaný a vyhodnocovaný a vždy vyhodnotený ako veľmi dobrý (následne označil jednotlivé správy z ktorých uvedené vyplýva). K zhoršeniu vzťahu otca a maloletej dochádza už od 21.05.2021 po podaní trestného oznámenia matkou a následného viac ako dvojročného obdobia, podľa ktorého bola maloletá výlučne s matkou bez akéhokoľvek kontaktu s otcom a jeho rodinou. Uvedené prinajmenšom naznačuje možnú existenciu vplyvu matky na maloletú a jej názor. V ďalšej časti vyjadrenia otec dôrazne odmietal, že by maloletú kedykoľvek zbil a odkázal na rozhodnutie – záznam zo dňa 24.03.2022 odložený Okresným úradom Banská Bystrica.

8. Matka na repliku otca nereagovala. Rovnako ani kolízny opatrovník na vyjadrenie matky.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5, písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) účastníkom konania v ktorého neprospech rozhodnutie bolo vydané (§ 359, § 7 CSP, § 7 ods. 1, § 372 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, (§ 355 ods. 2, § 357 písm. a/ CSP) preskúmal uznesenie Okresného súdu bez viazanosti rozsahom § 65 CMP a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a uznesenie okresného súdu týkajúce sa výrokov I. a II. potvrdil (§ 387 CSP). Výrok III. uznesenia okresného súdu odvolaním nebol napadnutý, preto zostal nedotknutý.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je uznesenie Okresného súdu, ktorým vyhlásil nariadený výkon rozhodnutia v časti styku otca s maloletou na neprípustný a konanie o výkon rozsudku v časti styku otca s maloletou zastavil podľa § 390 ods. 1 písm. c/ CMP.

11. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých detí podľa § 370 a nasl. CMP predstavuje nútené vymożenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím. Podmienkou núteného výkonu je okrem existencie vykonateľného rozhodnutia a návrhu oprávnenej osoby, prípadne uznesenia súdu o začatí konania aj dobrovoľné nesplnenie povinností uloženej súdnym rozhodnutím. Ustanovenia civilného mimosporového poriadku upravujú jednotlivé právne nástroje, ktoré majú viesť k dobrovoľnému plneniu rozhodnutia, prípadne k podrobeniu sa rozhodnutiu, napr. výzva na dobrovoľné plnenie, upozornenie a nariadenie pojednávania (§ 379 ods. 1 a nasl. CMP), ukladanie pokuty (§ 382 ods. 1 CMP), výzva na zastavenie príslušných dávok (§ 383 ods. 1 CMP), pričom tiež upravuje odňatie dieťaťa (§ 386 ods. 1 a nasl. CMP) ako priamy spôsob výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí. Postup súdu v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí bude v zásade vždy odlišný, pretože je závislý od konkrétnych okolností prípadu. Taktiež je potrebné uviesť, že realizácia rozhodnutia o výchove maloletých detí bude od určitého veku dieťaťa takmer vždy závislá nielen od vôle rodičov, ale aj maloletého dieťaťa. V týchto prípadoch tak súd len vytvára, prípadne zabezpečuje vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia (I.ÚS 452/2013, IV.ÚS 312/2013). Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z. ktorou

sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v znení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 413/2023 Z. z. (ďalej len „vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z.“) ktorá dáva súdu ďalšie zákonné možnosti (uloženie povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, psychologickému poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu neodkladným opatrením), ktoré majú uľahčiť dosiahnutie cieľa, a to zabezpečiť riadnu výchovu maloletých pri zachovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, podaného odvolania, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci zistil skutočný stav vecí, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie aj dostatočne zdôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho skutkovými zisteniami a právnym záverom obsiahnutým v odôvodnení napadnutého uznesenia.

13. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že sa v priebehu konania oboznámil s pohovorom maloletej vykonaným kolíznym opatrovníkom dňa 24.01.2024 (č.l. 75 spisu). Dňa 26.01.2024 aj súd vykonal pohovor s maloletou. V rámci nariadenia výkonu rozhodnutia nariadil poradenský proces keď uložil maloletej i rodičom povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu a oboznámil sa so správou z odborného poradenstva zo dňa 26.08.2024. Z tejto vyplýva, že opakovane realizovaný poradenský proces nevedol k pozitívnym zmenám a náprave vzťahov v rodine. Maloletá naďalej verbalizuje svoj nezáujem o kontakt s otcom. Následne sa oboznámil s písomnými vyjadreniami rodičov ohľadom priebehu realizácie stykov, ich vyjadreniami na pojednávaní ako i vyjadrením kolízneho opatrovníka. Opätovne vykonal pohovor s maloletou dňa 06.01.2025. Aj odvolací súd si vypočul zvukové záznamy z výsluchu maloletej pred súdom pričom postoj maloletej voči otcovi bol naďalej odmietavý a bol prejavovaný aj po tom ako sudkyňa privolala k výsluchu otca a vyzvala maloletú či chce pred nimi niečo otcovi povedať. Maloletá vyslovene uviedla, že sa s otcom stretávať nechce, uviedla dôvody s tým, že od otca nechce nič, čo by mohol pre stretávanie, spraviť.

14. Podľa odvolacieho súdu okresný súd v danej veci urobil kroky a prijal opatrenia, aby napomohol stretávaniu otca s maloletou, ale bez želaného výsledku. Okresný súd nariadil poradenský proces čím využil možnosť danú mu vyhláškou MS SR č. 207/2016 Z. z. Obstal tak vo svojej povinnosti prijať všetky účinné opatrenia za účelom pokusu o výkon rozhodnutia. S ohľadom na vek maloletej a jej vyspelosť bolo potrebné rešpektovať jej názor, ktorý vyslovila a to aj s odstupom času a dokonca aj priamo pred otcom. Aj kolízny opatrovník žiadal prihliadnúť na stanovisko dieťaťa, ktoré má participačné právo v konaní a ktoré vo veku 15 rokov vie prezentovať svoje prežívanie. V konaní tak nebolo preukázané, že by príčinou postoja dieťaťa bolo správanie, či úmyselné ovplyvňovanie zo strany matky. Z dôvodu odmietavého postoja maloletej k otcovi matka ako povinná tak nemôže plniť povinnosť stanovenú súdom.

15. Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené a mal za to, že nie sú také, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci.

16. V prvom rade otec v odvolaní poukazoval na udalosti (týkajúce sa trestného oznámenia matky a s tým súvisiaceho dočasného zákazu styku otca s maloletou, ktoré narušili ich dovtedajší existujúci pozitívny vzťah), ktoré predchádzali vydaniu exekučného titulu, na ktoré odvolací súd nevidel dôvod prihliadať. Rovnako ani na to, že pred súdom prebieha aj konanie o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletou pre ktoré sú rozhodujúce iné zákonné predpoklady. Nie je pravdivé tvrdenie otca v odvolaní, že sa súd v konaní obmedzil na jedno opatrenie. Vykonal aj pohovor s maloletou pred nariadením výkonu rozhodnutia i po ňom, ktorý potvrdil aj závery odborného poradenstva. Preto ani odvolací súd nevidel dôvod na vykonávanie ďalších opatrení tohto charakteru. Otec v odvolaní spochybňoval názor dieťaťa, ktorý je podľa neho výsledkom manipulácie zo strany matky a jej rodiny. Podľa odvolacieho súdu z výsluchu maloletej je zrejmé, že určité prežitie udalosti, správanie otca voči nej i jej matke (aroganciu) a naopak odlišné správanie k iným, nepochopenie jej pocitov či potrieb, vytváranie tlaku na ňu, ovplyvnili postoj maloletej k otcovi. Preto aj sankčné pôsobenie súdu (napr. ukladaním pokút matke ako sa dožaduje otec v odvolaní) by nepôsobilo na matku v zmysle dosiahnuť zmenu postoja ale nútilo dieťa zmeniť svoju vôľu, aby predišlo postihu matky a viedlo ešte k ďalšiemu zhoršeniu vzťahov medzi maloletou a otcom.

17. Za súčasného stavu správne preto súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 390 ods. 1 písm. c/ CMP vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný, pretože je tu iný dôvod pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať a výkon rozhodnutia zastavil. Odvolací súd preto uznesenie okresného súdu týkajúce sa výrokov I. a II. ako vecne správne potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu týchto trov vychádzajúc z ustanovenia § 52 CMP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).